

Anyák napi gondolatok

Biztos munka, munkaviszony nélkül

A munkanélküliség világát éljük. Fiatalon álomszelmák után futunk, különös feladatokat keresünk életcélként. Közben elérkezik számunkra a párválasztás ideje is, a lányok férjhez mennek, a fiúk megnősülnek. Majd együtt keressük tovább karrierünket, mindent megteszünk annak kibontakozásáért, boldogulásunkért.

Egyszer csak beköszön a házasságba az új jövevény, aki igazán boldog lehet, ha olyan szülőpáros karjaiban érzi magát, akik őszintén várták jövetelét. S ekkor megtorpan a fiatal nő karrierjében. Komoly döntést kell hoznia a családnak: vagy vállalja az édesanya, hogy mindig lesz munkája, de nem biztos, hogy lesz munkahelye, vagy pedig lesz munkahelye, s kénytelen a családban rá váró feladatok egy részét háttérbe szorítani.

Érdekes módon nyelvünk negatív kifejezést használ az otthont választó anyákra: nem dolgozom, mondják ők, akik reggeltől estig a család szolgálatában élnek. Mit rejt magában ez a „nem dolgozom”? Kora reggel anya az első a konyhában, reggeli, tízórai készítése, mosás, bevásárlás, ebédfőzés, vasalás, a kisebb gyermekek folyamatos akcióinak követése, a nagyobbak kísérése a különórákra, esti teendők... s hadd ne soroljuk! Ki-ki egészítse ki tapasztalata szerint. Sokan nem is bírják hosszan ezt idegileg. Megjelent a gyes-betegség. Mi ennek az oka? Miért nem talál örömet korunk asszonya abban, hogy családjáért éljen?

Amint mondják, minden eldől a neveltetés során, a korszellem pedig igen nagy mértékben meghatározza, mire neveljük lányainkat.

Mit diktál korunk szelleme? Legyél szép, kicsi lányom, mint a divatbabák, vékony derekú, tornázz, szórakozz,

foglalkozz magaddal. A mai nő anyagiilag nincs férjére utalva, szakmája lehet, eltarthatja magát. Sokszor – még ha ezek nem is töltik be valaki életében az első helyet – a megélhetésért kell felvállalnia a dolgozó nők sorsát.

Színes, anyáknak szóló magazinok kerültek a múltkoriban kezembe. A címlapon látható mosolygó boldog hírességek mint újdonsült anyák nyilatkoztak. Egyikük sem volt férjnél. A gyerek az fontos, de volt köztük, aki nem is lakott együtt gyermeke apjával, még élettársi kapcsolatban sem. S ezt teljesen természetesnek tartva mutatnak példát az őket ámulattal figyelő fiatal nők számára. Vajon a gyermeknek is jó ez? Gondol erre valamelyikük? Fizikális szükségletek kielégítésére talán egy szülő is elég, de mit kap lelkiileg az ilyen gyermek? S ő mit ad majd tovább?

Lehangoló? Az, testvérek, igen. Megroppant erkölcsi normákat képvisel korunk közvéleménye, ami sokszor minden vigyázásunk ellenére közben is belopakodik, beszívárog, mérgezve lelkünket, látásunkat.

Miért beszélünk erről, most anyák napján? Azért, mert mégsem kell ennek így lennie. Van kiút, s olyan öröm gyermekeiket kezükben tartó hívő édesanyákat látni. Mert vannak még fiatalabb, idősebb anyák, akik nem torpanak meg, felvállalják a családot, néha még egyéni karrierjük kibontakozását is háttérbe szorítva. S ezt nem vereséggént élik meg. Hittel, bizalommal, bizton állítják: „az Úr ajándéka a gyermek” (Zsolt 127:3.)! Nem maguknak nevelik, nem kedvtelésükre vállalják a gyermeket, tisztos családi életet biztosítanak neki, s örülnek az újabbak érkezésének. Tudják, milyen igazsága van az Igének: „Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.” (Zsolt 139:16.) Tudják az élet Isten ajándéka, s megtiszteltetés Isten munkatársaként formálni a gyermeket, aki felnőve olyan életre lehet kész, amely Isten előtt kedves.

(folytatás a 131. oldalon)

Fiatal nő

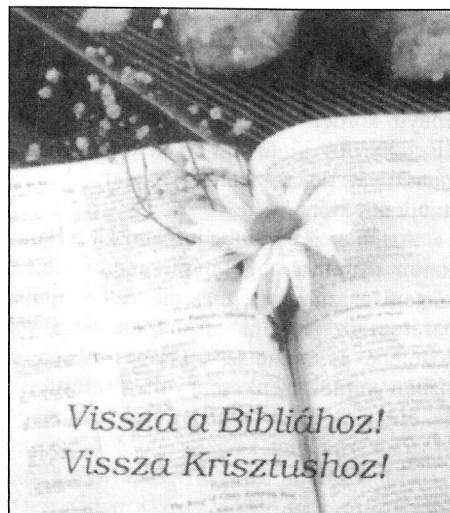
*A kályhánál elmerengve ül,
magában van, de még sincs egyedül.*

*Testében titkot sejt: életcsírá -
Lehunyt szemével is jövőbe lát.*

*Ha majd tavasz is, nyár is elköszön,
akit ma sejt, egy nap világra jön.*

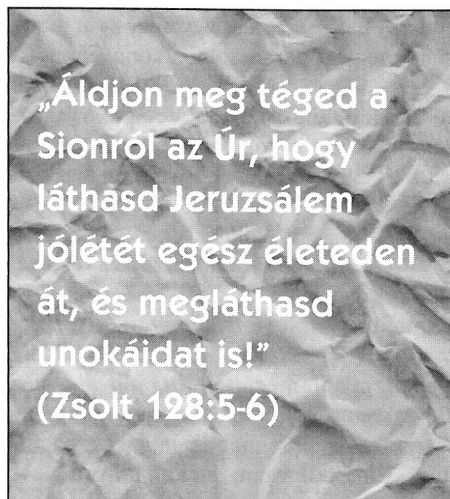
*Most is, ha nem hoz álmot éjjele,
nem bánja, nem fél, beszélget vele.*

Áprily Lajos

A Magyarországi Baptista Egyház
Jubileumi Ünnepi Istenisztelete az
Országos Közgyűlésen

(a programfüzet címlapja)

Országos Közgyűlés – képes beszámoló

Szövetségünk vezetői beszámolnak a közgyűlésnek

Dr. Almási Mihály egyházelnök

Pátkai Béla missziói titkár

Dr. Szabó Zoltán gazdasági igazgató

Főtitkári beköszöntő

Amint az köztudott, közösségünkben közel egy esztendőn át megbízott főtitkárként végeztem szolgálatot egyházunk e felelősség-, és feladatteljes posztján.

Hálás vagyok az elmúlt esztendőért, mint lehetőségért az Úrnak, aki szeretetével körülvett, és alkalmassá téve használt e megbízatásban. Ezt megelőzően a Körösvidéki Missziókerületben végeztem vezetői szolgálatot, a Gyulai Gyülekezet lelkipásztoraként. Megköszönöm azt is szerető Uramnak, hogy megóvott a veszélytől, bajtól, és épségben tartott.

Hálás vagyok továbbá a Gyulai Gyülekezetnek, amely életében a régmúlt ismétlődött. Kovács Imre bácsi e gyülekezet pásztora is volt egyházunk vezetője. Ma sokkal gyorsabb a közlekedés, így az istentiszteletek többségén otthon voltam, mégis sokat kellett távol lennem a gyülekezettől. Testvéreim szeretete ennek ellenére nem fogyatkozott meg, és most megköszönöm e széles nyilvánosság előtt nekik is, hogy lehetővé tették számomra az elmúlt évet.

Hálás vagyok családomnak. Feleségemnek: Erikának, akivel 15 éve szolgálunk együtt, tizenkét és fél éves Péter fiamnak, és tíz éves kislányomnak Tímeának, akik az elmúlt évben sokat nélkülöztek. Csaknem 150 napot töltöttem távol tőlük. Ilyenkor természetesen Pesten is aludtam. Van pótolnivalóm a családban.

Most, amikor a Közgyűlés megválasztott, és folytatom a megkezdett feladatot, tudom már, mit kell tennem. Feladataim, a kötelességek és illendőségek nyilvánvalók. Ettől még nem könnyűek. Kihívást jelent újra, oda-

Mészáros Kornél megválasztott főtitkár

szánt életet, áldozatkészséget, engedelmességet várva. Fölmerül a kérdés, hogy milyen programmal indulok, mit fogok tenni, hogy végzem majd a rám bízottakat?

Amint azt a Közgyűlés előtt is elmondtam, 1980. augusztus 15-én kaptam egy levelet édesapámtól, aki akkor a Mátészalkai Körzet lelkipásztora volt (†Mészáros Sándor). E levélben a Fil 4,5-tel köszöntött – katona voltam ekkor – a következőképpen: „Fiam! A te szelídlelkűséged ismert legyen minden ember előtt! Az Úr közel!” Néhány nap telt csak el, míg távirat érkezett Édesanyámtól: „Fiam! Édesapád meghalt...” Utolsó sorait – mintegy végrendeletben rámhagyott ígését – azóta is, naponta emlegetem, élelem. Ma sem tudok ennél jobbat. Szolgálatomhoz leginkább fontos a szelídség, békesség, de az elengedhetetlen feltételek sora szinte végtelen. Jól végezni e szolgálatot, mindenki meglelégedésére – lehetetlen.

Most könyörögve imádkozom. Uram segíts! Hittel tekintek előre, bátran, és reménységgel, az Úr vezetését érezve, és annak engedelmeskedve, hogy ne értelmetlenül, károsan álljak őrhelyemen, hanem végbemenjen az Úr akaratát általam.

Kérlek, Testvéreim, hogy segítsetek. Imádkozzatok érettem, éretünk! Esedeztetek az Úr előtt, hogy jól munkálkodjunk együtt: Almási tv, Pátkai tv, Szabó tv, én, és még mindazok akik vezetőként szolgálnak!

Szeretnék a lap hasábjain gyakrabban jelentkezni közösségünket érintő, ill. azzal kapcsolatos témákkal, így a program, a célkitűzések oda maradnak.

Mészáros Kornél
szövetségi főtitkár

*A közgyűlési
küldöttek
egy része*